

- Učitelé, kteří vnímali vyšší míru participace na úrovni školy a možnost aktivně se zapojit do rozhodování o aktivitách a směřování školy, pozitivněji vnímali společenský přínos pedagogické profese, jež je spojena se spokojeností učitelů s jejich profesí.
- Učitelé, kteří pocítují silné známky stresu, jsou zároveň těmi s nízkou sebedůvěrou v různých oblastech (třídní management, celková sebedůvěra aj.). Sebedůvěra učitele ve vlastní kompetence hraje klíčovou roli ve zvládnutí stresových situací, ale dopomáhá i efektu dalších jevů, včetně spokojenosti učitele. Sebedůvěru lze pozitivně ovlivnit adekvátními kurzy DVPP podporujícími získání kompetencí v řešení problémů, které způsobují stres učitele.
- Spokojenost učitele je asociována s vnímáním pozitivní zpětné vazby, vysokou mírou sebedůvěry ve vlastní kompetence či aktivním vyhledáváním aktivit profesního rozvoje.
- Začínající učitelé do 5 let praxe vnímají silněji bariéry profesního rozvoje než jejich zkušenější kolegové.

Problémové třídy

- Sebedůvěra v kompetenci třídního managementu pozitivně ovlivňuje schopnost učitelů pracovat s problematickou třídou s horším disciplinárním klimatem. Předpokladem pro zvládnutí disciplinárního klimatu ve třídě je znalost teorie řízení třídy a dovednosti pro proaktivní způsob řízení třídy. K tomu může sloužit absolvování kurzů DVPP k získávání takových kompetencí, které se zaměřují na dovednosti hodnocení a sebehodnocení žáků, tvoření pravidel hry vzájemného chování, pravidel ocenění a sankcí, budování vztahů a důvěry mezi žákem a učitelem.
- Pokud učitel vykazuje vysokou míru sebedůvěry v třídní management (např. uklidňování žáků a nabádání k dodržování třídních pravidel aj.) a má vysokou sebedůvěru ve vlastní kompetence, vnímá i vyšší disciplínu ve třídě a méně často tráví čas výuky uklidňováním žáků. Podobný vztah platí v případě, kdy je učitel spokojený s autonomií ve vlastní třídě, respektive že má kontrolu nad způsobem vedení výuky.
- Učitelé, kteří vnímají silnou autonomii v rozhodování o aktivitách a směřování své třídy (tj. mají nad třídou velkou kontrolu), udávají, že mají se svými žáky lepší vztahy. Je pravděpodobné, že mezi žáky a učitelem musí panovat synergie, která by měla být neustále udržována, aby nedocházelo k převaze působení rušivých elementů (zhoršená disciplína apod.).
- Delší praxe a aprobovanost souvisí s nižší mírou toho, že učitelé tráví čas zjednáváním pořádku. Zkušenosti těchto kolegů by měly být sdíleny jako příklad dobré praxe méně zkušeným kolegům. Ředitelé by měli zajistit podporu výměny zkušeností mezi učiteli.
- Průměrně horší disciplinární klima na úrovni škol vnímají také ředitelé škol. Což může naznačovat, že se nejedná jen o problém jednotlivých učitelů a jejich schopnosti zvládat disciplínu ve třídě, ale spíše systémový problém plynoucí z horšího školního klimatu. To potvrzují i zjištění z modelu TALIS-PISA link, kdy školy, kde žáci v průměru uváděli horší disciplinární klima, vykazovaly i horší průměrné vnímané klima učitelů. Ředitel může ve spolupráci se zřizovatelem školy a dalšími aktéry, např. s neziskovým sektorem, zahájit proces zkoumání příčin nastalého stavu a zahájit konzultace s cílem navrhnout a implementovat potřebná opatření ke zvládnutí horšího celkového třídního klimatu školy.
- Překvapivým zjištěním je statisticky významný rozdíl v případě aprobovanosti výuky. Ti učitelé, kteří vyučují všechny své předměty neaprobovaně, využívají metody třídního managementu častěji než učitelé, kteří alespoň část předmětů vyučují aprobovaně. Učitelé vyučující neaprobovaně nezaostávají za svými kolegy co do sebedůvěry v uplatnění kompetencí k třídnímu managementu, častější využití těchto kompetencí jde zřejmě na vrub složitějším vztahům mezi učitelem a žáky či dalším problémům, nikoli na vrub uvažované a často zmiňované nekompetentnosti učitelů vyučujících neaprobovaně.
- Víceletá gymnázia i po kontrole dalších faktorů vykazují nižší míru rušivého klimatu ve třídě.
- Složení třídy je přímo asociováno s hodnotou vnímaného disciplinárního klimatu ve třídě. Větší množství žáků s horšími studijními výsledky, problémy v chování nebo žáků pocházejících ze sociálně a ekonomicky znevýhodňujícího prostředí je asociováno s horším třídním disciplinárním klimatem, jak jej vnímají učitelé, což si vyžaduje častější využívání metod třídního managementu.